

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24072/2023
02.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелка Аксентијевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије–Привредни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво– Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 108/23 од 21.04.2023. године, на седници одржаној 02.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 108/23 од 21.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 108/23 од 21.04.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 108/23 од 21.04.2023. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Крагујевцу Прр 162/22 од 19.01.2023. године којим је одбачен као неблаговремен предлог тужиоца од 16.12.2022. године за враћање у пређашње стање.

Против правноснажног решења другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се и на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд оцењује да нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23).

На основу члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Према стању у списима, првостепени суд је донео решење Прр 162/22 од 21.11.2022. године којим се сматра да је тужба повучена. Не изјављујући жалбу против овог решења, тужилац је 16.12.2022. године ставио предлог за враћање у пређашње стање, који је одбачен као неблаговремен решењем истог суда Прр 162/22 од 19.01.2023. године, а тужиочева жалба против тог решења одбијена је решењем Вишег суд у Крагујевцу Гжрр 108/23 од 21.04.2023. године (које се побија ревизијом), којим је потврђено решење од 19.01.2023. године о одбачају предлога за враћање у пређашње стање. Иако је у ревизији наведено да је изјављена због погрешне примене материјалног права, ревизијом се указује да су нижестепени судови погрешно применили процесна правила садржана у одредбама Закона о парничном поступку којима је уређен институт враћања у пређашње стање, јер су погрешно рачунали почетак тока рока од осам дана за изјављивање предлога за враћање у пређашње стање прописаног одредбом члана 110. став 2. ЗПП од дана кад је уредно позвани пуномоћник тужиоца изостао са рочишта, а не од дана када му је достављено решење којим се сматра да је тужба повучена.

Имајући изложено у виду, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Побижаним другостепеним решењем одбијена је тужиочева жалба против решења о одбачају предлога за враћање у пређашње стање, којим се не окончава поступак, па иако се тужилац у ревизији позива на члан 404. став 1. ЗПП, нису испуњени услови да би се о ревизији тужиоца одлучило као изузетно дозвољеној у смислу цитиране законске одредбе јер се не ради о погрешној примени материјалног права (из којих разлога се може изјавити ревизија с позивом на члан 404. став 1. ЗПП) већ се ради о примени процесног правила из члана 110. ЗПП, којим је уређен институт враћања у пређашње стање, из којих се разлога посебна ревизија не може изјавити с позивом на члан 404. став 1. ЗПП.

Сходно изложеном, Врховни суд је донео одлуку као у првом ставу изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези с чланом 420. ст. 2. и 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Наиме, Законом о парничном поступку је прописано да ревизија против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (члан 420. став 2).

Против решења другостепеног суда странке могу изјавити ревизију само уколико се тим решењем поступак правноснажно завршава, у складу са одредбом члана 420. став 1. ЗПП. Таква су решења којима се тужба одбацује (због апсолутне ненадлежности суда, неуредности, недостатака у погледу страначке или парничне

способности који нису отклоњени, због неблаговремености, као и у случају других процесних сметњи које спречавају вођење поступка). Сагласно одредбама истог члана, ревизија је увек дозвољена и против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе (став 3), као и против решења којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије (став 4).

Како се ревизијом не побија решење другостепеног суда из члана 420. став 1. ЗПП којим је поступак правноснажно завршен, нити решење из члана 420. ст. 3. и 4. ЗПП, ревизија није дозвољена, због чега је одбачена другим ставом изреке овог решења, применом члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**